

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Skarga wniesiona dnia 16 kwietnia 2004 r. przez Elisabethę Righini przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-145/04)

(2004/C 179/20)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 16 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Elisabethę Righini, zamieszkałą w Brukseli, reprezentowaną przez Erica Boigelot, adwokata.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji Komisji o przypisaniu skarżącej w momencie podjęcia przez nią obowiązków stopnia A7-3, niezależnie od tego, czy miałaby być ona pracownikiem czasowym czy też urzędnikiem-stażystą, o której to decyzji powiadomiono skarżącą w dniu 27 maja 2003 r. i 30 czerwca 2003 r.;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami zgodnie z art. 87 ust. 2 Regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca sprzeciwia się przypisaniu jej kategorii A7, poziomu trzeci w chwili nominacji jako urzędnika stażysty dnia 21 maja 2003 r.

Na poparcie swoich twierdzeń podnosi ona:

- naruszenie art. 31, ust. 2 Statutu;
- naruszenie decyzji Komisji z dnia 1 września 1983 r. zmienionej dnia 7 lutego 1996 r. w sprawie kryteriów nominacji na określony stopień i przypisywania określonego poziomu podczas zatrudniania pracowników tymczasowych i urzędników;
- pogwałcenie niektórych ogólnych zasad prawa, takich, jak zasada równego traktowania, zasada pewności prawa i zasada należytej staranności oraz zasad, zgodnie z którymi decyzja wydana przez AIPN powinna mieć odpowiednią podstawę i nie może być dotknięta oczywistym błędem w ocenie.

Skarżąca podkreśla, iż zarówno jej wyjątkowe kwalifikacje jak i profil stanowiska, z którym wiązała się konieczność zatrudnienia osoby szczególnie wykwalifikowanej, uzasadniały przypisanie jej stopnia A6.

Skarga wniesiona dnia 26 kwietnia 2004 r. przez TQ3 Travel Solutions przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-148/04)

(2004/C 179/21)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 26 kwietnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez TQ3 Travel Solutions, z siedzibą w Mechelen (Belgia), reprezentowaną przez Rusen Ergec i Kim Mörlic, avocats.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji Komisji z dnia 24 lutego 2004 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącego, dotyczącej realizacji części 1 (Bruksela) zamówienia nr ADMIN/D1/PR/2003/131;
- Uchylenie decyzji Komisji przyznającej część 1 zamówienia spółce Carlson Wagonlit Travels, o czym skarżący została poinformowana pismem z dnia 16 marca 2004 r.;
- Stwierdzenie, że czyn bezprawny popełniony przez Komisję stanowi uchybienie pociągające za sobą odpowiedzialność odszkodowawczą Komisji wobec skarżącego;
- Odesłanie skarżącego do Komisji w celu określenia wysokości poniesionej szkody;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty:

Po ogłoszeniu ograniczonego zaproszenia do składania ofert z dnia 20 października 2003 r., dotyczącym „usług biura podróży”⁽¹⁾ i po postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia Komisja postanowiła nie przyznać zamówienia skarżącego, natomiast przyznać je spółce Carlson Wagonlit Travels.

Skarżący podnosi dwa jednakowe zarzuty przeciwko tym decyzjom, oparte na oczywistym błędzie popełnionym przez Komisję w ocenie ofert.

W ramach pierwszego zarzutu skarżący twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd nie uznając oferty spółki Carlson Wagonlit Travels za nienormalnie niską; powołuje między innymi naruszenie prawa polegające na niedopełnieniu obowiązku zażądania przez instytucję wspólnotową wszelkich istotnych informacji dotyczących zawartości oferty, ustanowionego w art. 146 ust. 4 rozporządzenia Komisji WE 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r.⁽²⁾